

РЕШЕНИЕ

№ 7276

гр. София, 03.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1501** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на полицейски орган при 01 РУ при СДВР срещу Решение № 5577/01.12.2023 година, постановено по а.н.дело № 6912/2023 година по описа на СРС,105 състав отменящо Заповед за задържане на лице рег. № 225зз-1136/22.11.2022 година, издадена от Полицейски орган при 01 РУ при СДВР, с която последният на основание чл.72,ал.1,т.1 и т.4 от ЗМВР задържал за срок от 24 часа в помещение за задържане на 01 РУ при СДВР Р. М. И..

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на обжалваното съдебно решение. Твърди се, че неправилно СРС е приел, че оспорената заповед е издадена в нарушение на нормативно регламентирани изисквания за съдържание на акта, тъй като не са посочени конкретно данни, обосноваващи налагането на административната мярка по чл.72 от ЗМВР. Иска се отмяна на Решението и присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР и се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът – Р. Д.- Полицейски орган при 01 РУ при СДВР редовно и своевременно призван, не се явява и не изпраща представител. От процесуалния представител на същия е постъпила писмена защита.

Ответникът по касация- Р. М. И. редовно и своевременно призван, не се явява.

Вместо него- адвокат Х., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Представителят на СГП-прокурор Тони Петрова изразява становище за неоснователност на касационната жалба , а оспореното решение като правилно и законосъобразно да бъде потвърдено.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 5577/01.12.2023 година, постановено по а.н.дело № 6912/2023 година по описа на СРС,105 състав е отменил Заповед за задържане на лице рег. № 225зз-1136/22.11.2022 година, издадена от Полицейски орган при 01 РУ при СДВР, с която последният на основание чл.72,ал.1,т.1 и т.4 от ЗМВР задържал за срок от 24 часа в помещение за задържане на 01 РУ при СДВР Р. М. И..

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, въззивният съд е обосновал правен извод, че при издаването на заповедта, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства. При правилно установена фактическа обстановка, за да постанови решението си, СРС е приел, че оспорената пред него заповед за задържане е издадена от компетентен орган по чл. 57, ал. 1 от ЗМВР. Спазена е предвидената от закона писмена форма, съгласно чл. 74, ал. 1 от ЗМВР.

Настоящата инстанция не споделя изводите на СРС, че е допуснато нарушение на закона, изразяващо се в липса на конкретика, липса на фактическо и правно основание.

На 23.10.2022 г. в 01 РУ-СДВР било образувано досъдебно производство по реда на чл. 212, ал. 2 от НПК, с първо действие по разследването – разпит на свидетел и водено за това, че около 19: 30 часа на 23.10.2022 г. в [населено място], на [улица], пред № 10 била причинена средна телесна повреда на К. К. Д. – престъпление по чл. 129, ал. 2 вр. ал. 1 от НК. В хода на досъдебното производство са разпитани като свидетели К. К. Д. и М. П. П.. Дватама свидетели описват подробно извършителите на деянието. От проведените ОИМ са установени камери за видеонаблюдение на 119 СОУ и са иззети и приложени видеозаписи. В резултат на проведеното разследване са установени като евентуални извършители на деянието лицата П. А. Г. , ЕГН [ЕГН] и Р. М. И. , ЕГН [ЕГН].

В хода на разследването била изпратена призовка на жалбоподателя за явяване на 14.11.2022 г. в 01 РУ-СДВР в качеството му на свидетел по ДП ЗМК № 1674/2022 г. за снемане на сведения. Призовката била получена на 10.11.2022 г. от майката на Р. М. И. – З. М. И.. Последната подала молба в 01 РУ-СДВР, с която уведомила, че след разговор със сина си по телефона узнала, че той ще се прибере в България след 16.11.2022 г. и моли за определяне на други ден и час за явяването на Р. И. в 01

РУ-СДВР, като предоставила и телефонния номер на сина си за уточняване на подробности относно явяването му в районното управление. Молбата била получена в 01 РУ-СДВР на 11.11.2022 г.

На 22.11.2022 г., жалбоподателят се явил в 01 РУ-СДВР, при което в 10:00 часа, Р. В. Д. – инспектор в 01 РУ-СДВР, в качеството му на полицейски орган, задържал за срок до 24 часа Р. М. И., ЕГН [ЕГН] за което издал заповед за задържане на лице с регистрационен № 253зз-1136 от 22.11.2022 г. Задържането било предприето на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР като евентуален извършител на телесна повреда по ДП ЗМК № 1674/2022 г. по описа на 01 РУ-СДВР – престъпление по чл. 129 от НК. Първоначално на И. били снети обяснения в които отказва да даде обяснения. След издаването на заповедта за задържане, на жалбоподателят бил извършен личен обиск и бил разпитан в качеството му на свидетел по ДП ЗМК 1674/22. На същата дата бил призован пострадалия К. К. Д., бил разпитан повторно относно лицето което му е нанесло побой. По преценка на разследващия полицай по досъдебното производство е проведено разпознаване на лица. За извършеното процесуално следствено действие е съставен протокол за разпознаване на лица от 22.11.2022г. по снимки. Видно от протокола процесуалното действие е извършено за времето от 13.10 часа до 13.20 часа. Видно от приложената заповед за задържане лицето е било освободено в 14,20 часа. След това Р. М. И. е разпитан като свидетел. Разпитът е проведен за времето от 14,21 часа до 14,45 часа, с което е спазено изискването на чл. 6, ал. 2 от АПК.

Описаната фактическа обстановка съдът установи въз основа на събраните по делото доказателствени материали: Жалба с вх. № 260064 от 25.11.2022 г. по описа на СРС; Заповед за задържане на лице № 253зз-1136 от 22.11.2022 г.; Декларация от 22.11.2022 г.; Протокол за личен обиск на лице № 225р46348 от 22.11.2022 г.; извадка от Книга на задържани лица в 01 РУ-СДВР; Призовка за явяване в 01 РУ-СДВР и Разписка № 0200017223536915 от 24.11.2022 г.; Молба от 10.11.2022 г. и известие за доставянето ѝ от 11.11.2022 г.; ДП ЗМК 1674/22 по описа на 01 РУ-СДВР; Молба с вх. № 171647 от 16.06.2023 г. по описа на СРС; Удостоверение № 513р-481 от 03.01.2023 г.; Писмо № 44113/22 от 16.01.2023 г.; Писмо № 513000-407 от 04.01.2023 г.; Писмо № 225000-22599 от 15.12.2022 г.; Писмо № 225р-50029 от 15.12.2022 г.; Писмо № 225000-22248 от 09.12.2022 г.; Писмо № 225000-22043 от 06.12.2022 г.; Договор за правна защита и съдействие № 003570 от 13.06.2023 г.; Договор за правна защита и съдействие № 915709 от 24.11.2022 г.; Пълномощни от 24.11.2022 г. и 13.06.2023 г. в полза на адвокат Н. и разписка от 24.11.2022 г.

Оспорената по делото заповед, формално съдържа предвидените задължителни реквизити - името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, основание за задържане, данни, идентифициращи данни за задържаното лице, дата и час на задържането. Изрично е посочено в заповедта, че същата се издава на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР - правно основание за издаването ѝ и за "като евентуален извършител на телесна повреда по конкретно досъдебно производство за престъпление по чл.129 НК". Посоченото в заповедта се подкрепя и от подробната докладна записка по случая, както и от показанията на свидетелите и заключението на съдебно медицинската експертиза. Съдът намира, че задържането на жалбоподателя не само е било обосновано, но и необходимо, тъй като според неоспорените показания на свидетеля К. Д. и М. П., установяването на самоличността се извършва и чрез сравняване не само на данните на лицето, но и със снимката му от

личните му документи, което съответства и на закона. Тъй като жалбоподателят е отказал да даде обяснения и е настоял да бъде разпитан като свидетел, то единствената възможност за установяване на съпричастността му към престъплението е да бъде извършено разпознаване от пострадалото лице . Видно от доказателствата по делото същото е било извършено . Следва да се има предвид, че пострадалото лице е осигурено своевременно и процесуалното действие по разпознаването е било проведено при стриктно спазване на изискванията на НПК.

Предмет на разглеждане и преценка в производството пред първоинстанционния съд не е обстоятелството дали има извършено престъпление или административно нарушение от задържания, а дали издадената заповед за задържане е законосъобразна от външна страна, издадена ли е от компетентен орган, съдържа ли необходимите реквизити и имало ли е основание за нейното издаване. В случая лицето е задържано, тъй като е бил заподозрян в извършване на престъпление от общ характер и е било необходимо осигуряване на възможност за извършване на процесуални действия с негово участие . Тези процесуални действия са преследвали легитимна цел , а именно установяване на обективната истина и участието на лицето в престъплението по чл.129 НК. Следва да се отбележи , че след като пострадалото лице не е разпознал И. като извършител на деянието е било предприето действие по неговото освобождаване. В случая разпоредбата, въз основа на която е издадена заповедта, е достатъчно конкретно посочена. Няма какво повече да се изисква от органа, издал административния акт, като правно и фактическо основание за задържането на лицето.

Нормата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР овластява полицейските органи да задържат лица в случаи, определени от закон, а именно за които има данни, че са извършили престъпление, като процедурата е регламентирана в следващите правни норми от закона. За прилагането на тази принудителна административна мярка законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението, което дава право на административния орган при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката, дори без да се поставя условие за точна квалификация на деянието, а още по-малко е задължително престъплението да е безспорно и окончателно установено. Въпросът дали конкретно лице е извършител на конкретно деяние и дали то е извършено от него виновно, подлежат на пълно, всестранно и обективно разследване в рамките на наказателното производство. За целите на задържането по реда на чл. 72 от ЗМВР наличието на такива категорични данни, които да уличават жалбоподателя като извършител на престъпление не са задължителни, като задържането се извършва не поради несъмненост на фактите, а с оглед тяхното изясняване.

Следва да се уточни, че понятието "данни" по смисъла на ЗМВР и понятието "достатъчно данни" по смисъла на чл. 207, ал. 1 от НПК имат различно съдържание. За да бъде образувано досъдебно производство по реда на НПК, е необходимо да са налице достатъчно данни, които да обосноват основателно предположение, че има извършено престъпление. При налагането на ПАМ "задържане за 24 часа" по чл. 72 от ЗМВР са необходими само данни за извършено престъпление, т.е. тези данни може да не са достатъчни за образуване на досъдебно производство, но да са достатъчни да се направи извод, че задържаното лице има съпричастност към извършването на

съответното престъпление.

Съдът счита, че заподозрени и обвиняеми трябва да разполагат с информация за основанията за задържането си още при самото задържане или непосредствено след това. Съгласно Директивата заподозрените или обвиняемите лица следва да бъдат уведомени за престъплението, в извършването на което са заподозрени или обвинени. Тази информация следва да им се предостави „незабавно“, но не по-късно от техния първи разпит в наказателното производство от полицията или от друг компетентен орган. На задържаното лице са предоставени документи, саморъчно подписани от него, в които се съдържат данни, които му позволяват да разбере основанията за неговото задържане. Тези документи, различни от акта на задържане, които съдържат необходимата информация относно основанията за задържане са му съобщени още при самото задържане. Това е гарантирало на задържаното лице възможността да подготви защитата си във връзка с престъпното деяние и по никакъв начин не е нарушило правата на задържания.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде отменено, като вместо него да бъде постановено друго, с което се отхвърли като неоснователна жалбата на Р. М. И. срещу Заповед за задържане на лице рег. № 225зз-1136/22.11.2022 година, издадена от Полицейски орган при 01 РУ при СДВР, с която последният на основание чл.72,ал.1,т.1 от ЗМВР го е задържал за срок от 24 часа в помещение за задържане на 01 РУ при СДВР. Заповед № 225зз-1136/22.11.2022 година е законосъобразна, тъй като е мотивирана, отговаря на изискванията и целта на закона и при издаването и не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила.

С оглед изхода на спора, съгласно правилата на процеса и с оглед неговия изход, ответникът следва да заплати на СДВР, поисканите своевременно разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в минимален размер.

Водим от горното, Административен съд - София град, VI-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 5577/01.12.2023 година, постановено по а.н.дело № 6912/2023 година по описа на СРС,105 състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. М. И. срещу Заповед за задържане на лице рег. № 225зз-1136/22.11.2022 година, издадена от полицейски орган при 01 РУ при СДВР, с която последният на основание чл.72,ал.1,т.1 от ЗМВР го е задържал за срок от 24 часа в помещение за задържане на 01 РУ при СДВР.

ОСЪЖДА Р. М. И. , ЕГН [ЕГН] , ДА ЗАПЛАТИ на СДВР, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно.